

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 21C/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117200447
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3117200447.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v spore žalobcu Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO 00 151 700, proti žalovanému G. Z., narodenému XX.XX.XXXX, bytom v L., L. B. XX, o zaplatenie 2 731,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2731,23 eur , a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 2731,23 eur.

2. Žalobca uviedol, že 31.10.2008, v čase od 20,00 hod., do 01.11.2008, v čase do 15,30 hod., došlo k poisťovej udalosti č. 0841045222, ktorej účastníkom bol T. T. W., bytom P. XXX/XX, XXX XX X., (ďalej poškodený), ktorý je poistený u žalobcu. Druhým účastníkom poisťovej udalosti bol žalovaný (ďalej páchatel', resp. žalovaný). Páchatel' sa dopustil skutku, keď v uvedenom čase v Bratislave na P. ulici č. XX, na parkovisku, nezisteným predmetom rozbil sklo na osobnom motorovom vozidle zn. Hyundai Tucson, EČV: BA XXX RN, následne otvoril vozidlo a odcudzil z neho panel z autorádia zn. Pioneer DEH-P-5900MP, čím poškodenému vznikla škoda odcudzením veci vo výške 252,99 eur a poškodením vozidla vo výške 2 644,21 eur. Po ukončení likvidácie poisťovej udalosti žalobca poukázal poškodenému poistné plnenie vo výške 2 731,23 eur.

Páchatel' bol za tento skutok, kvalifikovaný ako prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. a) zák. č. 300/2005 Zb. Trestného zákona (ďalej TZ) v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci v zmysle § 245 ods. 1 TZ právoplatne uznaný za vinného dňa 24.04.2015 rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/124/2012. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2015. Žalovaný do dnešného dňa neuhradil žalobcovi refundáciu poistného plnenia, a to ani sčasti.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 21C/1/2017-21, dňa 03.05.2017, ktorým v celom rozsahu žalobe vyhovel. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný spochybnil výšku žalovanej sumy, keď poukázal na to, že táto nezodpovedá realite, konštatovanej v hlásení o poisťovej udalosti, podľa ktorého malo dôjsť k rozbitiu bočného okna pravých dverí a predného panelu autorádia, je nadpriemerne navýšená. Žiadal vo veci ustanoviť znalca z príslušného odboru.

4. Žalobca pokladal uplatnenú výšku škody za preukázanú, riadne doloženú dokladom o oprave faktúrou od autorizovaného opravcu AUTO PALACE BRATISLAVA s. r. o., pričom výška škody a popísané skutkové okolnosti boli dostatočne preukázané aj v trestnom konaní. Škodu predstavovalo nielen rozbité predné bočné sklo a ukradnuté autorádiu, ale s tým súvisiaca poškodená prístrojová doska, panel dverí

a práca na oprave. Podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, a o tom, kto ho spáchal. Vo výroku trestného rozsudku súd výslovne uviedol, že časť škody bola pôvodnému poškodenému (p. W.) preplatená spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Výplatom poistného plnenia prešlo na žalobcu v zmysle § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody vo výške vyplateného poistného plnenia. V trestnom rozsudku súd zároveň zaviazal žalovaného nahradiť poškodeným osobám škodu, pričom p. W. bol povinný uhradiť rozdiel medzi spôsobenou škodou a vyplateným poistným plnením (išlo o sumu 165,97 eur, t. j. zmluvne dojednanú spoluúčasť).

5. Žalovaný sa viac k veci nevyjadril.

6. Žalobca doložil svoje tvrdenia listinnými dôkazmi, ktoré neboli v rozpore s jeho tvrdeniami.

7. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Bratislava V, č. k. 5T/124/2012-129, zo dňa 24.04.2015, vyplýva, že žalovaný v čase od 20.00 hod. dňa 31.10.2008 do 15.30 hod. dňa 04.11.2008 v Bratislave na P. ulici č. XX, na parkovisku nezisteným predmetom rozbil sklo na pravých predných dverách tam odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Hyundai Tucson striebornej metalízy, ev. č. BA-XXXRN, vozidlo otvoril a odcudzil z neho panel z autorádia zn. Pioneer DEH-5900MP, vyr. č. 6CPG034947EW v hodnote 7 621,79 Sk (252,99 Eur), čím majiteľovi vozidla - poškodenému T. T. W. spôsobil odcudzením veci škodu vo výške 252,99 Eur a poškodením vozidla škodu vo výške 2 644,21 Eur, pričom časť škody vo výške 2 731,23 Eur bola poškodenému preplatená spoločnosťou Allianz Slovenský poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevský rad č. 4 Bratislava. Žalovaný si teda prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal vlámaním, poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Takýmto konaním spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Za tento skutok (a ďalšie dva skutky) mu bol uložený okrem iného súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Žalovaný bol zároveň zaviazaný zaplatiť poškodenému škodu vo výške 165,97 eur, o náhrade škody žalobcovi v trestnom konaní rozhodnuté nebolo.

8. Podľa § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poistiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poistiteľ poskytol.

9. Pri poistení majetku Občiansky zákonník u poisteného nepripúšťa kumuláciu plnenia osoby, ktorá mu spôsobila škodu na poistenom majetku, a plnenia poistiteľa z poistnej udalosti. Pri kumulácii týchto dvoch plnení Občiansky zákonník upresňuje plnenie poistiteľa z poistenia, teda zmluvné plnenie, pred plnením škodcu zo zodpovednosti za škodu, teda plnenie zodpovednostné. To je pre poisteného výhodné, pretože z poistnej zmluvy má právo na plnenie z poistnej udalosti bez ohľadu na to, či je škodca známy, resp. či je vôbec schopný plniť. Pokiaľ mu plnenie poistiteľa plne pokryje rozsah škody, ktorú mu spôsobila tretia osoba, jeho nárok na náhradu škody voči škodcovi prechádza na poistiteľa. Pokiaľ poistné plnenie kryje len časť rozsahu spôsobenej škody (pretože v poistnej zmluve bola určená nižšia poistná suma, než je v konkrétnom prípade rozsah škody), na zvyšujúcu časť plnenia z náhrady škody má priamy nárok voči škodcovi. Ustanovenie § 813 ods. 1 sa neuplatňuje vždy, ale len vtedy, keď poistná udalosť bola spôsobená treťou osobou, ktorá za ňu zodpovedá podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za spôsobenie škody. Podľa odseku 1 ide o prechod práva poisteného na náhradu škody voči škodcovi na poistiteľa. Tento prechod práva nastáva priamo zo zákona (legálna cesia), ak sú splnené podmienky tohto prechodu. Predovšetkým musí ísť o spôsobenie škody na poistenom majetku, ktorá je poistnou udalosťou podľa poistnej zmluvy. Ďalej musí ísť o škodu, za ktorú je zodpovedná tretia osoba, voči ktorej má poistený právo na náhradu škody. Plnenie poistiteľa kryje plnenie škodcu zo zodpovednosti za škodu. Ak plnenie poisťovne kryje celý rozsah spôsobenej škody, celé právo na náhradu škody prechádza z poisteného na poistiteľa. Ak kryje len časť rozsahu plnenia, na poistiteľa prechádza len časť práva na náhradu škody. Ďalšou dôležitou podmienkou prechodu práva na náhradu škody na poistiteľa je, že poistiteľ poskytol poistenému, teda osobe, ktorá má právo na náhradu škody voči tretej osobe, poistné plnenie. Až týmto poskytnutím poistného plnenia prechádza právo poisteného na náhradu škody na poistiteľa.

10. V danej veci nebolo sporné, že žalobca a poškodený mali uzavretú poistnú zmluvu (havarijné poistenie - č. 7050000723/01914), konanie žalovaného bolo preukázané v trestnom konaní, žalobca

sumu 2 731,23 poškodenému uhradil. Celková škoda predstavovala sumu 2 897,20 eur, úhrada poisťovne - žalobcu bola nižšia o 165,20 eur, čo bola zmluvne dojednaná spoluúčasť poškodeného v poisťovnej zmluve. Okrem výšky uplatneného nároku žalovaný iné tvrdenia žalobcu nenamietal, na preukázanie oprávnenosti výšky uplatneného nároku žiadal vykonať dokazovanie znaleckým posudkom.

11. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. (Obdobná právna úprava bola obsiahnutá v § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.)

12. Z nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 29.05.2014, sp. zn. III. ÚS 507/2013 vyplýva: "V civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. [...] Objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu sprenevery je daná okrem iného prisvojením si cudzej veci. Následkom protiprávneho konania musí byť vznik škody (... a spôsobí tak na cudzom majetku škodu...). [...] Ak teda okresný súd v trestnej veci právoplatne rozhodol o tom, že sťažovateľka spáchala trestný čin sprenevery, potom záväznosť jeho rozsudku pre súdy v civilnom konaní podľa § 135 ods. 1 OSP znamená aj záväznosť v otázke existencie zavineného protiprávneho konania sťažovateľky, vzniku škodlivého následku a príčinnej súvislosti medzi nimi. [...] Ak za daných okolností krajský súd a najvyšší súd v konaní o náhradu škody vychádzali zo skutkových a právnych záverov plynúcich zo súvisiacej trestnej veci, nemožno podľa názoru ústavného súdu ich postoju nič vyčítať, pretože podľa § 135 ods. 1 OSP závery trestného konania boli civilné súdy povinné rešpektovať. Uvedený záver by platil aj v prípade, že by sa v civilnom sporovom konaní krajský súd a najvyšší súd so závermi z trestnej veci nestotožňovali."

13. Z nálezu ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp. zn. I. ÚS 269/2011 vyplýva: "Najvyšší súd sa nevyrovnal so skutočnosťou, že zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu sprenevery je "spôsobenie škody na cudzom majetku". Z právnej kvalifikácie skutku, ako aj zo skutkovej vety rozsudku trestného súdu vyplýva, že v dôsledku trestného činu sprenevery odsúdeného došlo u sťažovateľa ako poškodeného k spôsobeniu škody. [...] Ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a trestným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. [...] Z uvedeného vyplýva, že výklad § 135 OSP použitý v rozsudku najvyššieho súdu vedie v konečnom dôsledku k nerešpektovaniu záverov právoplatného trestného rozsudku, čo je v rozpore s princípom právnej istoty ktorý, ako už ústavný súd opakovane vyslovil aj v rámci svojej judikatúry musí byť rešpektovaný aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických a právnických osôb k orgánom verejnej moci. [...] Výklad ustanovenia § 135 OSP, ktorým uvedené ustanovenie aplikoval v predmetnej veci najvyšší súd vedie aj k narušeniu princípu práva na spravodlivý proces, keďže znemožňuje poškodenému v trestnom konaní, ktorý bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na jeho uplatnenie v rámci občianskoprávneho konania, aby sa ho úspešne dovolal napriek existencii právoplatného rozsudku vydaného v trestnom konaní, v ktorom bola jeho škoda uznaná a konštatovaná. [...] Ústavný súd s ohľadom na uvedené konštatuje, že rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal."

14. Civilné súdy sú viazané právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatel'a a trestným súdom boli zistené - to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného v dôsledku protiprávneho konania páchatel'a (o zistení zavineného protiprávneho konania, škody a príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody). Tento záver neplatí v prípade, keď síce vo výroku odsudzujúceho rozsudku je

ustálené zavinené protiprávne konanie páchatela, avšak z okolností prípadu vyplýva, že ku vzniku škody došlo spoluzavinením inej osoby. V takom prípade je civilný súd povinný pri rozhodovaní o náhrade škody túto skutočnosť zohľadniť. Pokiaľ trestný súd v trestnom konaní zistí, že protiprávnym konaním páchatela bola poškodenému spôsobená škoda v určitej minimálnej výške, civilný súd rozhodujúci o nároku poškodeného na náhradu škody je povinný tento záver o minimálnej výške škody rešpektovať. To však neznamená, že civilný súd nemôže v rámci dokazovania zistiť škodu vyššiu, než aká bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku. Vo vzťahu k tejto prevyšujúcej časti škody je civilný súd povinný vykonať dokazovanie. Súčasne však platí, že pokiaľ je z okolností prípadu zrejmé, že ku vzniku škody v určitej výške došlo spoluzavinením ďalšej osoby (napr. poškodeného), je povinnosťou civilného súdu takúto okolnosť zohľadniť a priznať poškodenému voči škodcovi (páchatelovi trestného činu) náhradu škody len vo výške zodpovedajúcej miere spoluzavinenia páchatela (teda aj prípadne vo výške nižšej než bola ustálená vo výroku odsudzujúceho rozsudku).

15. Na základe vyššie uvedeného mal súd za to, že pokiaľ trestný súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku ustáli, že následkom spáchania trestného činu je vznik škody v určitej minimálnej výške, je civilný súd povinný takto zistené závery trestného súdu v celom rozsahu rešpektovať. Civilný súd je viazaný minimálnou výškou škody zistenou v trestnom konaní, pričom v civilnom konaní môže zisťovať iba škodu vyššiu než bola ustálená v odsudzujúcom rozsudku.

16. V danej veci žalovaný namietal výšku uplatneného nároku s poukazom na to, že škoda bola ustálená neprimerane vysokou čiastkou. Súd dospel k záveru, že záver trestného súdu ohľadne výšky škody je záväzný aj pre toto konanie, a preto navrhované dokazovanie znalcom nevykonával.

17. Súd teda považoval nárok žalobcu, v spore uplatnený, za dôvodný, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

18. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2, Civilného sporového poriadku, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Žalobca bol v spore plne úspešnou stranou, súd mu preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu písomne dvojmo.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(ods.2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(ods.3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Pokiaľ si žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.